

for at virke til Gavn for Ungdommens Oplysning, optages . . . .“ Det er altsaa efter Ministeriets Skjønne, at Afgjørelsen vil være at træffe. Dette har jeg herigjennem udtalt tilstrækkelig tydelig, og derefter har jeg handlet første Gang, Tilfældet er kommet frem, og det agter jeg at gjøre i Fremtiden.

Ordføreren (Holstein): Den høitæredede Minister skal ikke være saa rast til at sige, hvad han vil gjøre i Fremtiden. Den meget ærede Minister veed jo ikke, hvordan det vil gaa ham i Fremtiden. Hvis vi ogsaa, naar han siger, hvad han vil gjøre i Fremtiden, vilde sige, hvad vi ville gjøre i Fremtiden, saa blev det artige Ting, den høitæredede Minister kom til at høre. Men det lade vi ligge. Vi holde os til, hvad den høitæredede Minister har gjort i Fortiden; men det er ikke rigtigt. Jeg paastaar bestemt, at den Minister, som gaar fra Aftale, der er truffen med hans Forgænger, er forpligtet til at sige det ganske anderledes tydelig, end det er sket i denne Bending i Anmærkningen, som intet Menneske kan forstaa. (Indvending fra Sagd.) Ja, oppe i Thistad behøves den Oplysning vist ikke, thi der kan man vist sige, hvad det skal være. — Den Minister, som vil gaa fra og frigjøre sig fra den Fremgangsmaade, som er aftalt med hans Forgænger og mener at være fuldstændig sikker ved en Bemærkning som denne: „De Høitæredede, som efter Ministeriets Skjønne osv.“, om ham siger jeg, at denne Minister tager sig Reglerne for aaben Forhandling meget let.

Bingel: Jeg skal kun ganske kort lægge Beslag paa Thingets Tid, da Klokken er saa langt fremrykket. Men jeg kan ikke godt lade de Ord, der ere faldne om politiske Forbrydelser, og som man har sat i Forbindelse med Høitæresagen i Biby, gaa hen uden Protest. Jeg paastaar, at man ikke saaledes uden videre kan betegne en vis Handling som en Forbrydelse uden Hensyn til de Forudsætninger, hvor under den finder Sted, uden Hensyn til, hvad der fremfalder denne Handling. Jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den høitæredede Minister staar i en særegen, besynderlig Modsigelse med sig selv, naar han med Hensyn til Nihilisterne i Rusland — disse politiske Forbrydere, som han har tilladt sig at kalde dem, hvad jeg paa ingen Maade vil kalde dem, idet jeg vel i Meget kan grue for deres Handlinger, men tillige veed, at der blandt dem er baade Mænd og Kvinder, der maa betegnes som Helte, der have handlet ud af den rene og

smukkeste Dørbetvise — er saa beklæmt, hvad Høitæresagen ude paa Landet angaar, for at der skal bringes den mindste Smitte ind i dem med Hensyn til Læren om Tyrannmord, thi han er jo tillige den Mand, der holder sin Haand over den lærde Skole. Han repræsenterer den lærde Skole, han er ansvarlig for, hvad der læres i den. Men det forekommer mig, at de Herrer, der have haft Ordet, og som ere udgaaede fra den lærde Skole, i alt for høi Grad have glemmt Noget, der hører til deres Børnelærdom. De have glemmt, at i de Skrifter, som endnu bestandig egentlig ere de Skrifter, hvorpaa den lærde Skoles Undervisning hviler — jeg mener de latinske og græske klassiske Skrifter — er der en stadig Anprisning af det politiske Mord, af Tyrannmord. Jeg vil holde mig til et ganske enkelt Exempel og minde om, hvorledes de græske Skrifter fra Først til Sidst ere gennemtrængte af Beundring for Hermodios og Aristogeiton, der dræbte Hipparchas, Tyrannen Hippias' Broder, der vel at mærke var en i sig selv stikkelig og elskværdig Mand, man kunde næsten kalde ham Athenens Finse. Ham dræbte de. . . .

Formanden (Berg): Jeg ønsker ikke den Slags Betegnelser, der kunde udtydes som Illusioner til nuværende Forhold.

Bingel: Jeg skal undlade flere Betegnelser af denne Art. Ham dræbte altsaa Hermodios og Aristogeiton, og hele Oldtidens Litteratur gjenlyder af Beundring for disse Mænd. Jeg vil altsaa tilraade den høitæredede Minister, at hvis han sætter Pris paa Konsekvens, skal han enten lade Forsølgelsen mod vor Kollega for Aarhus Amts Lste Valgfreds (Bjørnbal) falde eller ogsaa gjøre et alvorligt Forsøg paa at bringe en anden Mand ind i den lærde Skole, og navnlig paa at staffe de latinske og græske Forfattere, der forsvare Tyrannmord, saa langt bort fra Ungdommen som muligt, for de føre en farlig Smitte med sig. Saaledes mener jeg altsaa, at den høitæredede Minister theoretisk holder Haanden over Tyrannmord, idet han holder Haanden over denne Side af den lærde Skoles Undervisning, men jeg vil tillige gjøre opmærksom paa, at han maaste ogsaa praktisk i en vis Maade staar for en nihilistisk Skole, idet der Intet er, der i den Grad fremmer Nihilismen som det, at man lader haant om et frit og selvstændigt Folks Villie. Jeg paastaar, at det nuværende Ministerium saa maat har anlagt en Skole for Revolution og Nihilisme her i Landet, og jeg beder den høitæredede Minister svare